

ע"פ 7110/14 - חאלד ג'ידאוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 7110/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: חאלד ג'ידאוי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה
בתפ"ח 034866-12-13 שניתן ביום 15.09.2014 על
ידי כבוד השופטים ר' שפירא, א' אליקים וב' טאובר

תאריך הישיבה: ל' בחשון התשע"ו (12.11.2015)

בשם המערער: עו"ד יאיר נדשי
בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. בערב יום 5.12.2013 יצאו המערער והמתלוננת לבילוי משותף, ולאחר מכן חזרו לביתה של המתלוננת. בעקבות וויכוח שנתגלע ביניהם, דרשה המתלוננת מהמערער לצאת מביתה. המערער הפיל את המתלוננת על הרצפה, נשכב עליה כשהיא שוכבת על גבה, וניסה להוריד את מכנסיה ולהחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה, חרף התנגדותה. המתלוננת הצליחה לזחול למטבח, לחבוט בראשו באמצעות סיר, ולהתקשר למשטרה. בשלב זה יצא המערער מהבית.

2. בית משפט קמא החליט, לאחר שמיעת הראיות בתיק, לזכות את המערער מעבירת האינוס שיוחסה לו בכתב האישום, לאחר שמצא כי קיים ספק סביר בשאלה אם החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת. על כן הורשע המערער בעבירה של ניסיון לאינוס לפי סעיף 345(א)(1) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). בית המשפט העמיד את מתחם הענישה על

8-4 שנות מאסר לריצוי בפועל, והשית על המערער 5 שנות מאסר בפועל, שנה מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, וכן פיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

3. על חומרת העונש נסב הערעור שבפנינו.

המערער טען, בין היתר, כי העבירה לא תוכננה מראש; כי במהלך האירוע הוא היה תחת השפעת אלכוהול; כי הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו "היה מינורי"; וכי בית המשפט לא נתן משקל לאינטרס השיקום, בשים לב שהצליח להיגמל מהתמכרותו לסמים וחדל מלבצע עבירות רכוש, כך שעונש מאסר כה ארוך עלול להחזירו למסלול חיים שלילי. עוד נטען כי רף הענישה הנהוג, והנכון במקרה דנא, נמוך באופן משמעותי מ-4 שנות מאסר, וכי שגה בית משפט קמא בקבעו כי העונש המרבי הקבוע בחוק מנחה את בית המשפט בבואו לקבוע את מתחם העונש.

4. אומר בקצרה, כי דין הערעור להידחות.

נקודת המוצא היא כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים של סטייה ברורה ממדיניות הענישה הראויה ומרף הענישה הנהוג. לא זה המקרה שלפנינו. גם אם העונש שהושת על המערער הוא על הרף הגבוה, הרי שלמערער עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות, רכוש וסמים, והוא ריצה בעבר מספר רב של עונשי מאסר בפועל. בהערכת המסוכנות שהוכנה בעניינו, נקבע כי המערער אינו לוקח אחריות על מעשיו וכי רמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו הינה בינונית. לכך יש להוסיף את השלכות המעשה על המתלוננת, במיוחד על רקע מצבה הנפשי עוד לפני האירוע.

עבירת האינוס הינה עבירה חמורה, אף כשלא מדובר בעבירה המושלמת, אלא בניסיון בלבד, ואזכיר את הוראת סעיף 34ד לחוק העונשין הקובעת כי "...כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חל גם על ניסיון". בנסיבות המקרה ובנסיבות העושה, כמתואר לעיל, לא מצאנו כי העונש שהושת על המערער סוטה מרף הענישה הנהוג באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

5. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ד' בכסלו התשע"ו (16.11.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט